

Дорогие друзья,

Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, на тему **«Геноцид армян: признание и справедливость !»** (информация на греческом и в переводе -google translation- на русском языках).

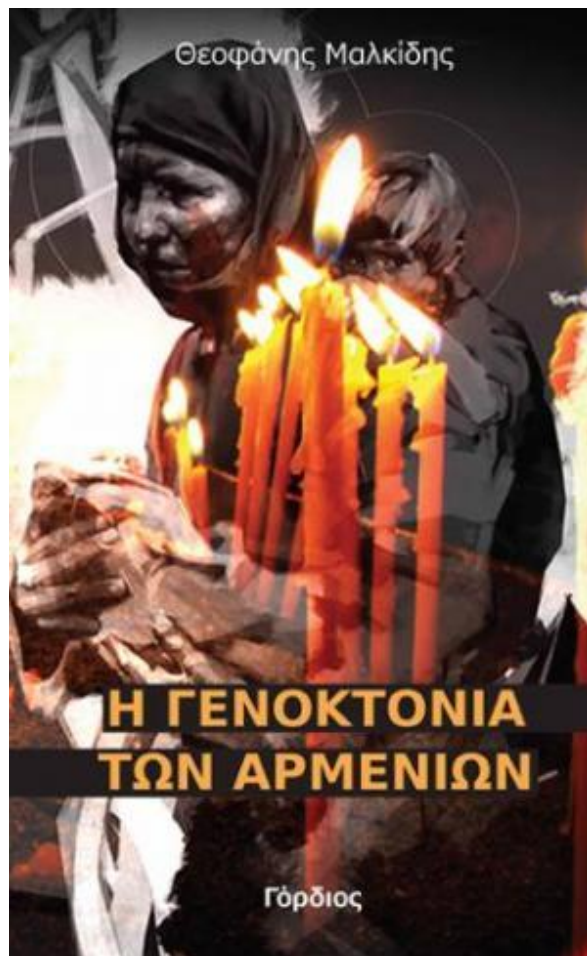

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Η Γενοκτονία των Αρμενίων: Αναγνώριση και δικαιοσύνη !

Το «ποιος θυμάται του Αρμένιους» του Χίτλερ, συμπυκνώνει το πυρήνα του εγκλήματος, το οποίο επειδή δεν τιμωρήθηκε, μπορεί να συνεχισθεί και να επαναληφθεί. Όπως άλλωστε συμβαίνει με τη Γενοκτονία της Μνήμης, αλλά και με τα μαζικά εγκλήματα στο Αρτσάχ (Ναγκόρνο Καραμπάχ)

Το αρμενικό έθνος, μετά από χιλιάδες χρόνια παρουσίας στην ιστορική του πατρίδα, έπειτα από μία διαδικασία μαζικής βίας εναντίον του, η οποία κατέληξε σε Γενοκτονία η οποία αφαίρεσε τη ζωή από ενάμιση εκατομμύριο ανθρώπους, αντιμετώπισε τον κίνδυνο της οριστικής εξαφάνισης, αφού εξοντώθηκε πάνω από το 50% των Αρμενίων. Σ' αυτό το δεδομένο θα πρέπει να προστεθούν τα χιλιάδες ορφανά παιδιά, ο άγνωστος αριθμός γυναικών σε χηρεία με πολλαπλά τραύματα βιασμού, οι αναρίθμητοι αγνοούμενοι, τα εκατομμύρια εξαθλιωμένοι πρόσφυγες.

Αυτοί αναζήτησαν καταφύγιο στην Ελλάδα, στη Σοβιετική Αρμενία, στις ΗΠΑ, στον Καναδά, στο Λίβανο, σε όλες τις χώρες του πλανήτη, την ίδια στιγμή που οι υπεύθυνοι της Γενοκτονίας, οι δολοφόνοι Νεότουρκοι και Κεμαλικοί, είχαν πιστέψει ότι είχαν τελειώσει με τα θύματά τους. Έτσι οι Αρμένιοι όπως και οι άλλοι λαοί-στόχοι, οι Έλληνες, οι Ασσύριοι, οι Κούρδοι, οι Άραβες, θα αποτελούσαν έθνη των μουσείων, εξαφανισμένα, ακρωτηριασμένα, χωρίς μνήμη.

Ο αγώνας όμως αξιοπρέπειας, αυτοσεβασμού, αυτογνωσίας και αντίστασης στη λήθη, στο ψεύδος και στην προπαγάνδα, ο αγώνας σε δύσκολους καιρούς και συνθήκες, έφερε αποτελέσματα. Οι Αρμένιοι στη Σοβιετική Αρμενία πήγαν ενάντια στην πολιτική φιλίας της ΕΣΣΔ με την Τουρκία και απαίτησαν μεταξύ των πολλών άλλων, την ανέγερση του Μνημείου της Γενοκτονίας που δεσπόζει σήμερα στο Γερεβάν, απέναντι από το κατεχόμενο Αραράτ. Αγωνίστηκαν και αγωνίζονται για πάνω από έναν αιώνα στη Διασπορά για την αναγνώριση της Γενοκτονίας και είδαν τα αποτελέσματα της συνέπειας και της σοβαρότητας, που διακρίνει τους αγωνιστές της αναγνώρισης, Αρμένιους αλλά και χιλιάδες συναθλητές των Αρμενίων σε όλον τον πλανήτη.

Χωρίς αυτούς τους ανθρώπους στην Αρμενία και τη Διασπορά, η Μικρά Ασία, ο Καύκασος, η Κύπρος, το Αιγαίο, η ανατολική Μεσόγειος, η Συρία, περιοχές που είδαν και συνεχίζουν να βλέπουν πολλά και συνεχή τουρκικά εγκλήματα, όπως και ολόκληρος ο κόσμος, θα μάθαινε τη συρρικνωμένη εκδοχή της Αρμενικής ιστορίας.

Και το χειρότερο ήταν πως η ανθρωπότητα θα γνώριζε την Νεοτουρκική και τη Κεμαλική εκδοχή της ιστορίας, δηλαδή το ψεύδος, τη βαρβαρότητα, το θάνατο.

Έτσι η Γενοκτονία διεθνοποιείται από τους Αρμένιους και τους Έλληνες του εξωτερικού σε συνεργασία με έντιμους και σοβαρούς δημοκράτες και πατριώτες πολιτικούς. Αυτοί με αίσθηση του βάρους του αρμενικού έθνους, του καθήκοντος και έχοντας απέναντί τους την Τουρκία, συμφέροντα, λόμπυ και προπαγάνδα, οδηγούν σε αναγνώρισεις της Γενοκτονίας. Από τα κεντρικά, ομοσπονδιακά και περιφερειακά κοινοβούλια και πολιτείες, μέχρι υπερεθνικούς οργανισμούς (ΟΗΕ, Οργανισμός για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κ.ά).

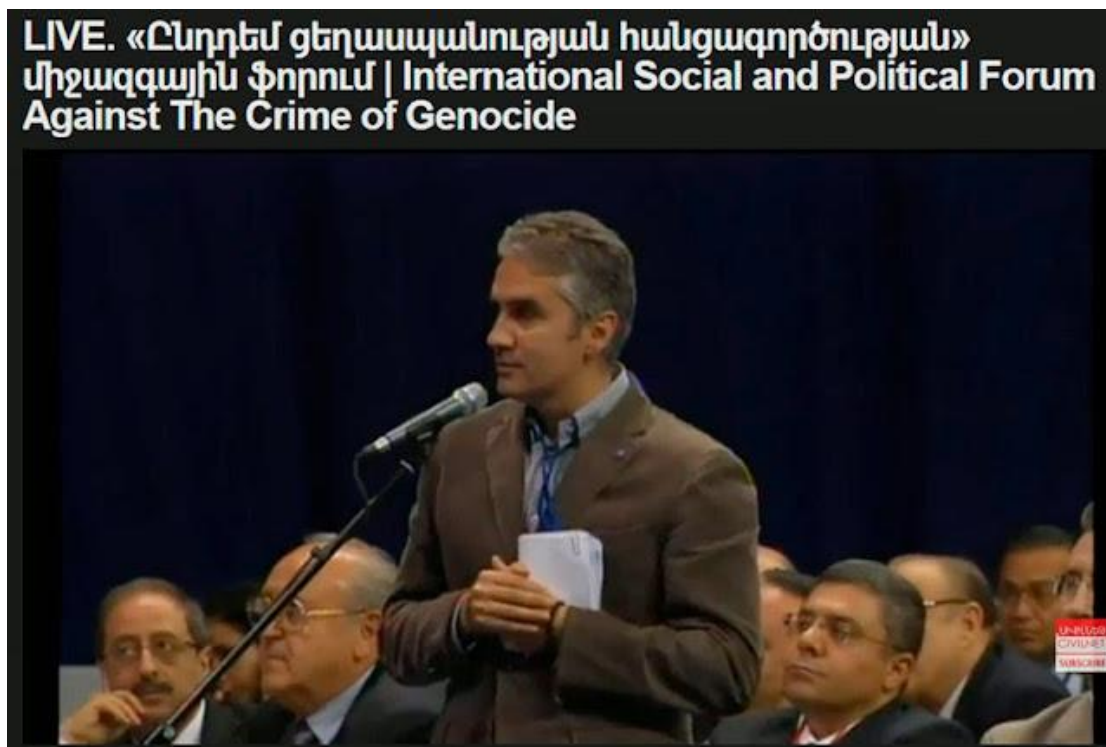
Το Ευαγγέλιο αναφέρει ότι η αλήθεια απελευθερώνει. Και πράγματι η αναγνώριση της Γενοκτονίας θα απελευθερώσει και πρώτη απ' όλους την Τουρκία και τις δυνάμεις της άρνησης παγκοσμίως. Όπως γράφει η κουρδικής καταγωγής Gulan Avcı, μέλος του Σουηδικού κοινοβουλίου, που ψήφισε την αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων, των Ασσυρίων και των Ελλήνων το 2010, «κάθε φορά που ακόμα μία χώρα αναγνωρίζει τη γενοκτονία η αλήθεια πλησιάζει λίγο πιο κοντά στην Τουρκία. Δεν είναι πλέον δυνατόν να ξεφεύγει ή να παραμένει σιωπηλή για το παρελθόν. Ήρθε η ώρα η Τουρκία να αναγνωρίσει τη Γενοκτονία»!

Νιώθω, από τότε που έχω μνήμη ζωής, μεγάλη εκτίμηση για τον Αρμενικό λαό. Πέρα από τις προσωπικές αναφορές, αφού στην ιδιαίτερή μου πατρίδα την Αλεξανδρούπολη, μεγάλωσα μαζί με Αρμένιους με τους οποίους είμαι φίλος μέχρι σήμερα, συναθλητής πλέον στον αγώνα αναγνώρισης, από το Ερεβάν μέχρι τη Νέα Υόρκη, η εκτίμηση για τον Αρμενικό λαό αφορά το Γολγοθά ανάδειξης και αναγνώρισης της Γενοκτονίας για τον ερχομό της Ανάστασης.

Έχω δει, έχω νιώσει, έχω συμμετάσχει σε πολλά δείγματα της προσπάθειας αυτής, το πως δηλαδή ο αγώνας ανάδειξης και αναγνώρισης του μαζικού εγκλήματος, της Γενοκτονίας ενάμισι εκατομμυρίων Αρμενίων μπορεί να είναι δυνατός πολιτικά, πνευματικά και ηθικά. **Να μπορεί δηλαδή να παλέψει το σκοτάδι, την άρνηση, τη σιωπή, το ψεύδος, την προπαγάνδα, να νικήσει το θάνατο. Και μπορώ να πω με βεβαιότητα ο αγώνας μας σε όλον τον πλανήτη είναι νικηφόρος!**

Στην περίοδο από το 1915 μέχρι σήμερα το Αρμενικό έθνος έκανε πάρα πολλά για να αναδειχθεί το Οθωμανικό- Τουρκικό- Κεμαλικό έγκλημα που στέρησε τη ζωή και προσφυγοποίησε εκατομμύρια ανθρώπους. Με συνέπεια και με γνώση της δύναμης που έχει η σοβαρότητα της πολιτικής και της ιστορίας, οι Αρμένιοι σε δύσκολες συνθήκες ακόμη και εντός της Σοβιετικής Ένωσης, πέτυχαν πολλά. Αναγνωρίσεις, καταδίκη της Τουρκίας, την αληθινή οπτική της ιστορίας και όχι την τουρκική.

Έτσι η απόδοση της Δικαιοσύνης στο ζήτημα της Γενοκτονίας παρότι κυβερνήσεις, θεσμοί, παρακράτος, προπαγάνδα και μηχανισμοί θανάτου στην Τουρκία θα ήθελαν να είναι εξαφανισμένο, έγινε πράξη. Χιλιάδες άνθρωποι σε όλον τον κόσμο, αγωνίζονται ενάντια στη λήθη και τη σιωπή, παλεύουν για την αναγνώριση της Γενοκτονίας, για την καταδίκη της Τουρκίας, για την επίλυση του Τουρκικού προβλήματος, όπως ονομάστηκε από τον αείμνηστο Μιγάλη Χαραλαμπίδη.

Η Ανάσταση, η δικαίωση, η άνοιξη των Αρμενίων, αλλά και των Ελλήνων, των Ασσυρίων και όλων των λαών που υπέστησαν Γενοκτονία, έρχεται. Η αποσιώπηση, το ψεύδος και η λήθη ανήκουν στο παρελθόν και

οι αγώνες των λαών για ελευθερία και αλήθεια δικαιώνονται. Σύντομα ο Αρμενικός λαός και οι συμπαραστάτες του, θα δουν και άλλους καρπούς της αγωνιστικότητάς τους. Κυρίως όμως θα νιώσουν τις ψυχές των εκατομμυρίων θυμάτων να αναπαύονται. Η ζωή, η Ανάσταση θα επικρατήσει του θανάτου και της Σταύρωσης, η ιστορία, το δίκαιο και η αλήθεια θα νικήσει!

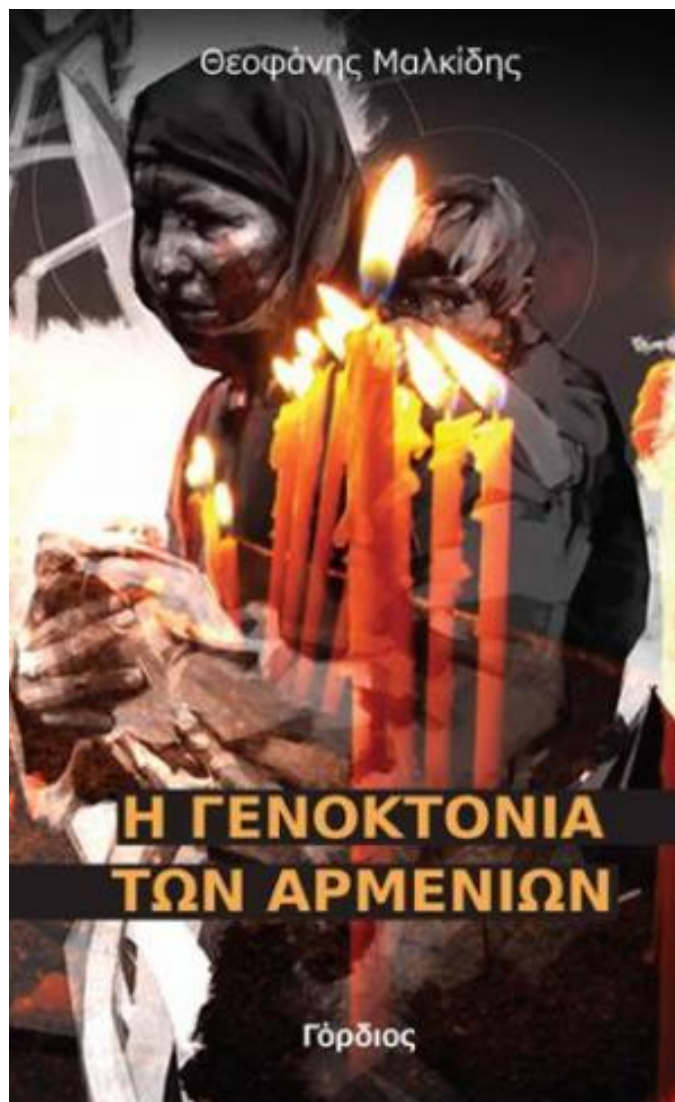
Феофанис Малкидис. Профессор Университета Пантейон.

Γενοцид армян: признание и справедливость!

Гитлеровский лозунг «Кто помнит армян?» отражает суть преступления, которое, оставшись безнаказанным, может

продолжаться и повторяться. Так обстоит дело с Геноцидом памяти, а также с массовыми преступлениями в Арцахе (Нагорном Карабахе). Карабах)

После тысячелетий присутствия армянского народа на своей исторической родине, после процесса массового насилия, приведшего к геноциду, унесшему жизни полутора миллионов человек, армянский народ оказался под угрозой окончательного исчезновения, после истребления более 50% армянского населения. К этому следует добавить тысячи осиротевших детей, неизвестное число вдов с многочисленными ранениями от изнасилований, бесчисленное количество пропавших без вести, миллионы нищих беженцев.

Они искали убежище в Греции, Советской Армении, США, Канаде, Ливане, по всему миру, в то время как виновники геноцида, кровожадные младотурки и кемалисты, считали, что покончили со своими жертвами. Таким образом, армяне, как и другие народы, ставшие жертвами геноцида — греки, ассирийцы, курды, арабы — превратились в нации-музеи, вымершие, изуродованные, лишенные памяти.

Но борьба за достоинство, самоуважение, самопознание и сопротивление забвению, лжи и пропаганде, борьба в трудные времена и условиях принесла результаты. Армяне в Советской Армении выступили против политики дружбы СССР с Турцией и потребовали, среди прочего, возведения памятника Геноциду, который сегодня доминирует в Ереване, напротив оккупированного Арарата. Они боролись и продолжают бороться уже более века в диаспоре за признание Геноцида и увидели результаты той последовательности и серьезности, которые отличают борцов за признание — армян, а также тысячи их соотечественников-армян по всему миру.

Без этих людей в Армении и диаспоре, Малая Азия, Кавказ, Кипр, Эгейское море, восточное Средиземноморье, Сирия, регионы, которые видели и продолжают видеть многочисленные и непрекращающиеся преступления Турции, а также весь мир, узнали бы лишь урезанную версию армянской истории.

И самое ужасное заключалось в том, что человечество узнает неотурецкую и кемалистскую версию истории, то есть ложь, варварство, смерть.

Таким образом, геноцид интернационализируется армянами и греками за рубежом в сотрудничестве с честными и серьезными демократами и патриотически настроенными политиками. Те, кто осознает бремя армянского народа, свой долг и сталкивается с противодействием со стороны Турции, ее интересов, лоббирования и пропаганды, приводят к признанию геноцида. Это происходит на уровне центральных, федеральных и региональных парламентов и штатов, а также наднациональных организаций (ООН, Организация по безопасности и сотрудничеству в Европе, Европейский союз, Европейский парламент и др.).

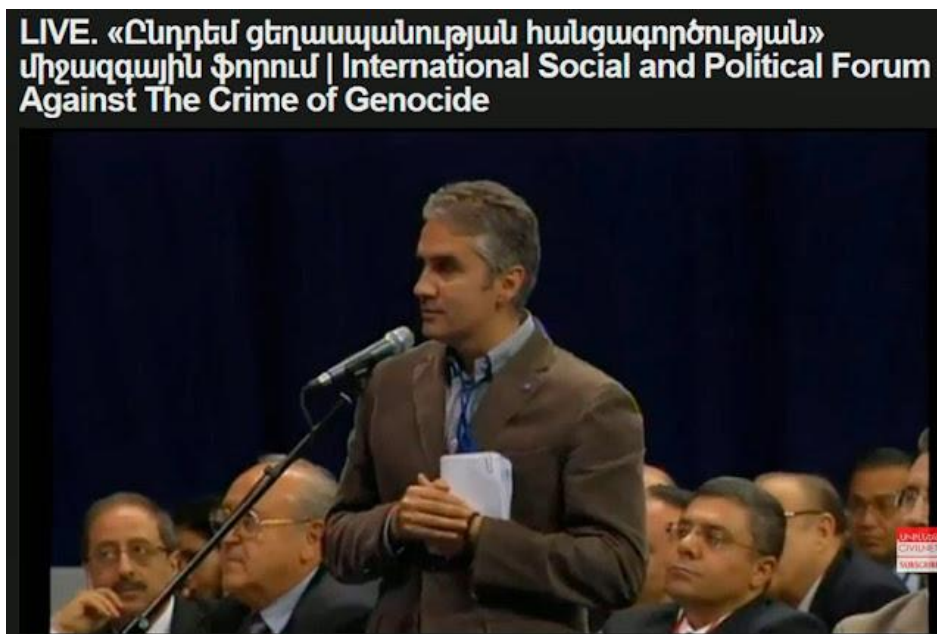
Евангелие говорит, что истина освобождает. И действительно, признание геноцида в первую очередь освободит Турцию и силы, отрицающие его, во всем мире. Как пишет уроженка Курдистана Гулан : Авчи , член шведского парламента, проголосовавший в 2010 году за признание геноцида армян, ассирийцев и греков, говорит: «Каждый раз, когда другая страна признает геноцид, правда становится немного ближе к Турции. Больше невозможно уклоняться от ответственности или молчать о прошлом. Пришло время Турции признать геноцид!»

Сколько себя помню, я всегда испытывал огромное уважение к армянскому народу. Помимо личных связей, ведь я вырос в Александрополисе, на родине, среди армян, с которыми дружу до сих пор, а теперь мы вместе участвуем в забеге за признанием, от Еревана до Нью-Йорка, мое уважение к армянскому народу

связано с Голгофой – с необходимостью подчеркнуть и признать Геноцид ради грядущего Воскресения.

Я видел, чувствовал, участвовал во многих примерах этих усилий, то есть, насколько мощной может быть борьба за то, чтобы привлечь внимание к массовому преступлению, геноциду полутора миллионов армян, – борьбе за справедливость. **Это означает способность противостоять тьме, отрицанию, молчанию, лжи, пропаганде, побеждать смерть. И я могу с уверенностью сказать, что наша борьба по всей планете – победоносная!**

В период с 1915 года по настоящее время армянский народ проделал огромную работу по разоблачению османско-турецко -кемалистского преступления, унесшего жизни и лишившего людей возможности жить. Последовательно и с пониманием серьезности политических и исторических факторов армяне, даже в сложных условиях Советского Союза, добились многого. Признание и осуждение Турции, истинная историческая перспектива, а не турецкая.

Таким образом, справедливость в деле о геноциде, несмотря на то, что правительства, институты, парагосударства, пропаганда и механизмы казни в Турции хотели бы, чтобы она исчезла, стала

реальностью. Тысячи людей по всему миру борются против забвения и молчания, борются за признание геноцида, за осуждение Турции, **за решение турецкой проблемы, как её назвал покойный Михалис Хараламбидес.**

Воскресение, оправдание, весна армян, а также греков, ассирийцев и всех народов, пострадавших от геноцида, приближается. Молчание, ложь и забвение принадлежат прошлому, и борьба народов за свободу и правду оправдана. Вскоре армянский народ и его сторонники увидят другие плоды своей борьбы. Но прежде всего они почувствуют покой душ миллионов жертв. Жизнь, Воскресение восторжествуют над смертью, а Распятие, история, справедливость и правда одержат победу!

Αγαπητοί φίλοι,

Παρατίθεται άρθρο του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα μας αναγνώρισης μας Γενοκτονίας των Ελλήνων μας Ανατολής, με θέμα **«Η Γενοκτονία των Αρμενίων: Αναγνώριση και δικαιοσύνη!»**

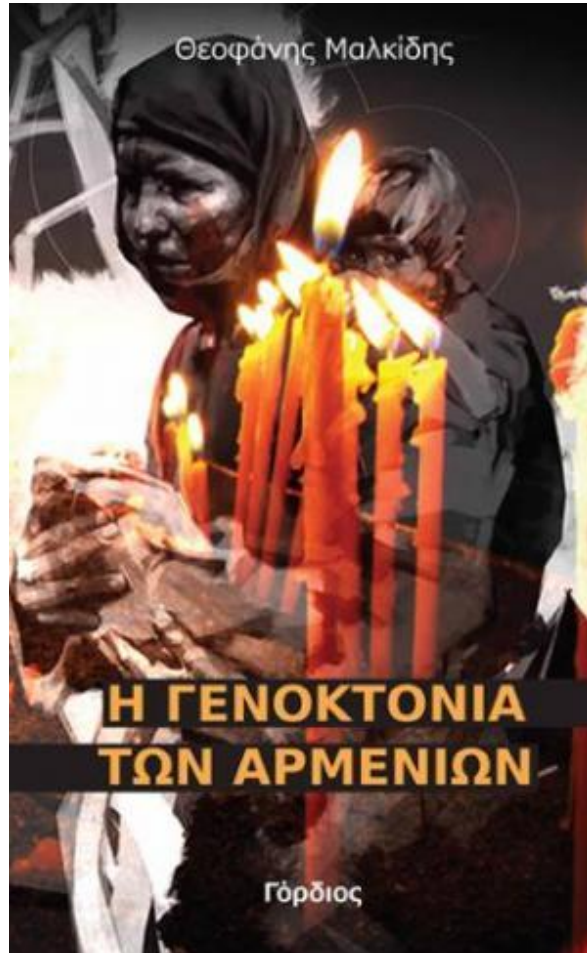
Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Η Γενοκτονία των Αρμενίων: Αναγνώριση και δικαιοσύνη!

Το «ποιος θυμάται του Αρμένιους» του Χίτλερ, συμπυκνώνει το πυρήνα του εγκλήματος, το οποίο επειδή δεν τιμωρήθηκε, μπορεί να συνεχισθεί και να επαναληφθεί. Όπως άλλωστε συμβαίνει με τη Γενοκτονία της Μνήμης, αλλά και με τα μαζικά εγκλήματα στο Αρτσάχ (Ναγκόρνο Καραμπάχ)

Το αρμενικό έθνος, μετά από χιλιάδες χρόνια παρουσίας στην ιστορική του πατρίδα, έπειτα από μία διαδικασία μαζικής βίας εναντίον του, η οποία κατέληξε **σε Γενοκτονία η οποία αφαίρεσε τη ζωή από ενάμιση εκατομμύριο ανθρώπους, αντιμετώπισε τον κίνδυνο της οριστικής εξαφάνισης, αφού εξοντώθηκε πάνω από το 50% των Αρμενίων.** Σ' αυτό το δεδομένο θα πρέπει να προστεθούν τα χιλιάδες ορφανά παιδιά, ο άγνωστος αριθμός γυναικών σε χηρεία με πολλαπλά τραύματα βιασμού, οι αναρίθμητοι αγνοούμενοι, τα εκατομμύρια εξαθλιωμένοι πρόσφυγες.

Αυτοί αναζήτησαν καταφύγιο στην Ελλάδα, στη Σοβιετική Αρμενία, στις ΗΠΑ, στον Καναδά, στο Λίβανο, σε όλες τις χώρες του πλανήτη, την ίδια στιγμή που οι υπεύθυνοι της Γενοκτονίας, οι δολοφόνοι Νεότουρκοι και Κεμαλικοί, είχαν πιστέψει ότι είχαν τελειώσει με τα θύματά τους. Έτσι οι Αρμένιοι όπως και οι άλλοι λαοί-στόχοι, οι Έλληνες, οι Ασσύριοι, οι Κούρδοι, οι Άραβες, θα αποτελούσαν έθνη των μουσείων, εξαφανισμένα, ακρωτηριασμένα, χωρίς μνήμη.

Ο αγώνας όμως αξιοπρέπειας, αυτοσεβασμού, αυτογνωσίας και αντίστασης στη λήθη, στο ψεύδος και στην προπαγάνδα, ο αγώνας σε δύσκολους καιρούς και συνθήκες, έφερε αποτελέσματα. Οι Αρμένιοι στη Σοβιετική Αρμενία πήγαν ενάντια στην πολιτική φιλίας της ΕΣΣΔ με την Τουρκία και απαίτησαν μεταξύ των πολλών άλλων, την ανέγερση του Μνημείου της Γενοκτονίας που δεσπόζει σήμερα στο Γερεβάν, απέναντι από το κατεχόμενο Αραράτ. Αγονίστηκαν και αγωνίζονται για πάνω από έναν αιώνα στη Διασπορά για την αναγνώριση της Γενοκτονίας και είδαν

τα αποτελέσματα της συνέπειας και της σοβαρότητας, που διακρίνει τους αγωνιστές της αναγνώρισης, Αρμένιους αλλά και χιλιάδες συναθλητές των Αρμενίων σε όλον τον πλανήτη.

Χωρίς αυτούς τους ανθρώπους στην Αρμενία και τη Διασπορά, η Μικρά Ασία, ο Καύκασος, η Κύπρος, το Αιγαίο, η ανατολική Μεσόγειος, η Συρία, περιοχές που είδαν και συνεχίζουν να βλέπουν πολλά και συνεχή τουρκικά εγκλήματα, όπως και ολόκληρος ο κόσμος, θα μάθαινε τη συρρικνωμένη εκδοχή της Αρμενικής ιστορίας.

Και το χειρότερο ήταν πως η ανθρωπότητα θα γνώριζε την Νεοτουρκική και τη Κεμαλική εκδοχή της ιστορίας, δηλαδή το ψεύδος, τη βαρβαρότητα, το θάνατο.

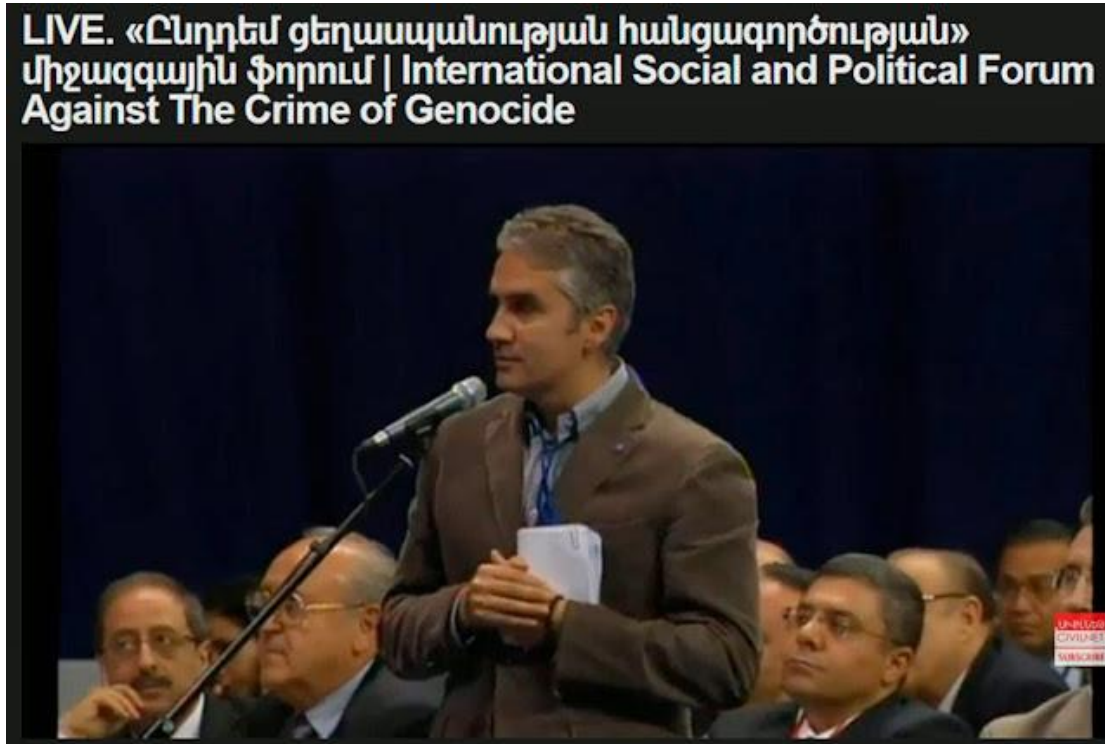
Έτσι η Γενοκτονία διεθνοποιείται από τους Αρμένιους και τους Έλληνες του εξωτερικού σε συνεργασία με έντιμους και σοβαρούς δημοκράτες και πατριώτες πολιτικούς. Αυτοί με αίσθηση του βάρους του αρμενικού έθνους, του καθήκοντος και έχοντας απέναντί τους την Τουρκία, συμφέροντα, λόμπυ και προπαγάνδα, οδηγούν σε αναγνωρίσεις της Γενοκτονίας. Από τα κεντρικά, ομοσπονδιακά και περιφερειακά κοινοβούλια και πολιτείες, μέχρι υπερεθνικούς οργανισμούς (ΟΗΕ, Οργανισμός για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κ.ά).

Το Ευαγγέλιο αναφέρει ότι η αλήθεια απελευθερώνει. Και πράγματι η αναγνώριση της Γενοκτονίας θα απελευθερώσει και πρώτη απ' όλους την Τουρκία και τις δυνάμεις της άρνησης παγκοσμίως. Όπως γράφει η κουρδικής καταγωγής Gulan Avcı, μέλος του Σουηδικού κοινοβουλίου, που ψήφισε την αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων, των Ασσυρίων και των Ελλήνων το 2010, «κάθε φορά που ακόμα μία χώρα αναγνωρίζει τη γενοκτονία η αλήθεια πλησιάζει λίγο πιο κοντά στην Τουρκία. Δεν είναι πλέον δυνατόν να ξεφεύγει ή να παραμένει σιωπηλή για το παρελθόν. Ήρθε η ώρα η Τουρκία να αναγνωρίσει τη Γενοκτονία»!

Νιώθω, από τότε που έχω μνήμη ζωής, μεγάλη εκτίμηση για τον Αρμενικό λαό. Πέρα από τις προσωπικές αναφορές, αφού στην ιδιαίτερή μου πατρίδα την Αλεξανδρούπολη, μεγάλωσα μαζί με Αρμένιους με τους οποίους είμαι φίλος μέχρι σήμερα, συναθλητής πλέον στον αγώνα αναγνώρισης, από το Ερεβάν μέχρι τη Νέα Υόρκη, η εκτίμηση για τον Αρμενικό λαό αφορά το Γολγοθά ανάδειξης και αναγνώρισης της Γενοκτονίας για τον ερχομό της Ανάστασης.

Έχω δει, έχω νιώσει, έχω συμμετάσχει σε πολλά δείγματα της προσπάθειας αυτής, το πως δηλαδή ο αγώνας ανάδειξης και αναγνώρισης του μαζικού εγκλήματος, της Γενοκτονίας ενάμισι εκατομμυρίων Αρμενίων μπορεί να είναι δυνατός πολιτικά, πνευματικά και ηθικά. **Να μπορεί δηλαδή να παλέψει το σκοτάδι, την άρνηση, τη σιωπή, το ψεύδος, την προπαγάνδα, να νικήσει το θάνατο. Και μπορώ να πω με βεβαιότητα ο αγώνας μας σε όλον τον πλανήτη είναι νικηφόρος!**

Στην περίοδο από το 1915 μέχρι σήμερα το Αρμενικό έθνος έκανε πάρα πολλά για να αναδειχθεί το Οθωμανικό- Τουρκικό- Κεμαλικό έγκλημα που στέρησε τη ζωή και προσφυγοποίησε εκατομμύρια ανθρώπους. Με συνέπεια και με γνώση της δύναμης που έχει η σοβαρότητα της πολιτικής και της ιστορίας, οι Αρμένιοι σε δύσκολες συνθήκες ακόμη και εντός της Σοβιετικής Ένωσης, πέτυχαν πολλά. Αναγνωρίσεις, καταδίκη της Τουρκίας, την αληθινή οπτική της ιστορίας και όχι την τουρκική.

Έτσι η απόδοση της Δικαιοσύνης στο ζήτημα της Γενοκτονίας παρότι κυβερνήσεις, θεσμοί, παρακράτος, προπαγάνδα και μηχανισμοί θανάτου στην Τουρκία θα ήθελαν να είναι εξαφανισμένο, έγινε πράξη. Χιλιάδες άνθρωποι σε όλον τον κόσμο, αγωνίζονται ενάντια στη λήθη και τη σιωπή, παλεύουν για την αναγνώριση της Γενοκτονίας, για την καταδίκη της Τουρκίας, για την επίλυση του Τουρκικού προβλήματος, όπως ονομάστηκε από τον αείμνηστο Μιγάλη Χαραλαμπίδη.

Η Ανάσταση, η δικαίωση, η άνοιξη των Αρμενίων, αλλά και των Ελλήνων, των Ασσυρίων και όλων των λαών που υπέστησαν Γενοκτονία, έρχεται. Η αποσιώπηση, το ψεύδος και η λήθη ανήκουν στο παρελθόν και οι αγώνες των λαών για ελευθερία και αλήθεια δικαιώνονται. Σύντομα ο Αρμενικός λαός και οι συμπαραστάτες του, θα δουν και άλλους καρπούς της αγωνιστικότητάς τους. Κυρίως όμως θα νιώσουν τις ψυχές των εκατομμυρίων θυμάτων να αναπαύονται. Η ζωή, η Ανάσταση θα επικρατήσει του θανάτου και της Σταύρωσης, η ιστορία, το δίκαιο και η αλήθεια θα νικήσει!

